

Animale MIGRATOARE

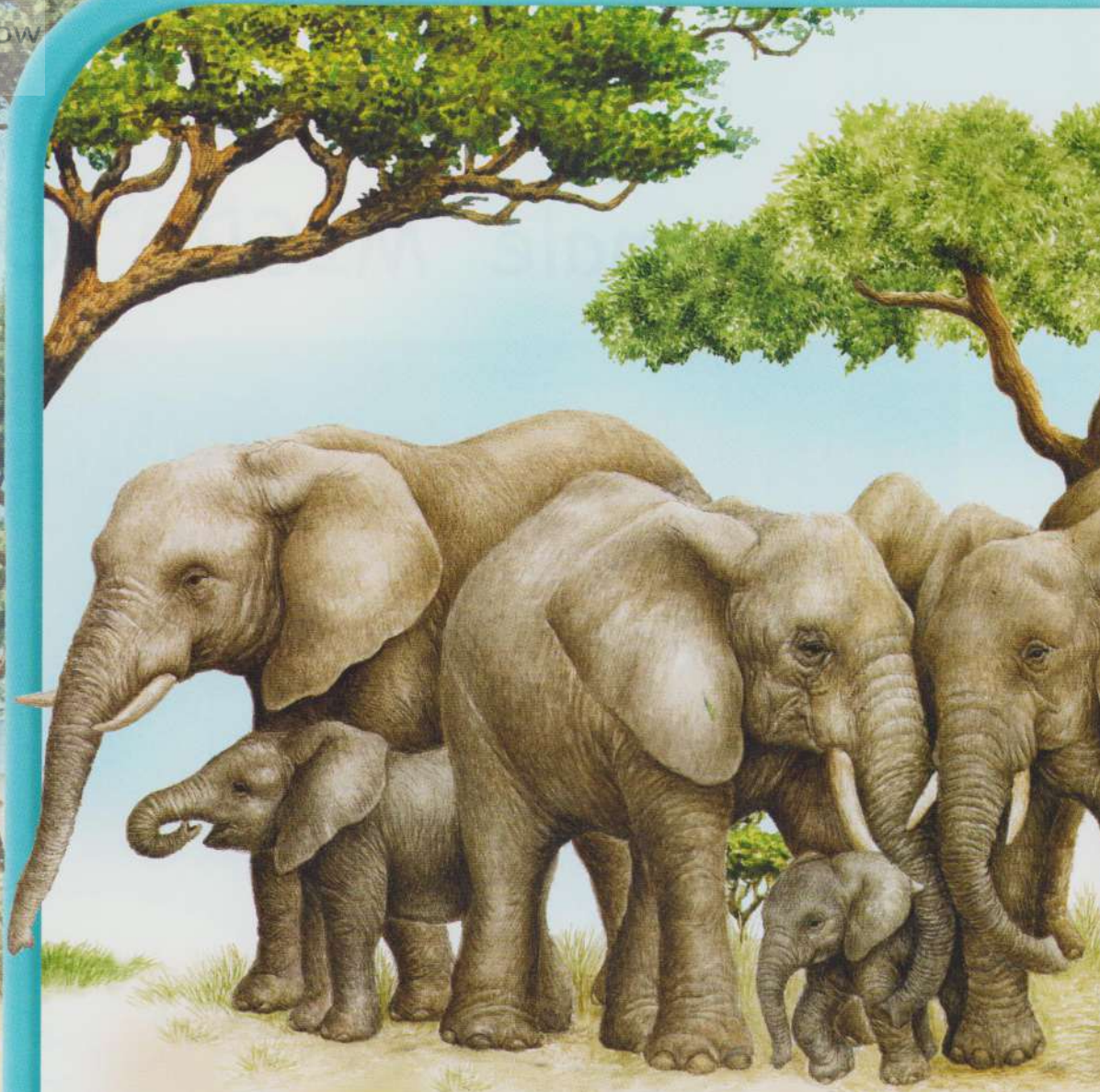
Traducere de
Corina Gâdiuță

CUPRINS

paginile 2-3	MARI CĂLĂTORII ÎN SAVANĂ
pagina 4	GIRAFA. ANTILOPELE GNU
pagina 5	GAZELELE. BIZONII
paginile 6-7	NOMADISMUL
pagina 8	RENUL. CAPRA-NEAGRĂ
pagina 9	ALBATROSUL. RATONUL
paginile 10-11	MIGRAȚIILE PĂȘĂRILOR
pagina 12	BARZA ALBĂ
pagina 13	GÂȘTELE SĂLBATICE. LOPĂTARI
paginile 14-15	SPRE BANCHIZĂ
pagina 16	PINGUINUL MAGELLAN. ELEFANTUL-DE-MARE
pagina 17	URSUL-DE-MARE. MORSELE
paginile 18-19	MIGRATORI PARȚIALI
pagina 20	FORFECUȚA. MĂCĂLEANDRUL
pagina 21	PERUȘUL. MIERLA
paginile 22-23	MIGRAȚIILE PEȘTELOR
pagina 24	VIAȚA SOMONILOR
pagina 25	ANGHILA. CIVELELE
paginile 26-27	MIGRAȚII CA URMARE A SUPRAPOPULĂRII
pagina 28	LEMINGUL. BIZAMUL
pagina 29	ȘOBOLANUL-DE-APĂ. BUFNIȚA POLARĂ
paginile 30-31	MIGRAȚIILE INSECTELOR
pagina 32	FLUTURELE-SFINX. FLUTURELE-DE-SCAIEȚI
pagina 33	FLUTURELE-MONARH. GĂRGĂRIȚA AMERICANĂ
paginile 34-35	REPTILE ȘI AMFIBIENI
pagina 36	BROASCA. BROASCA RÂIOASĂ
pagina 37	TRITONII. SALAMANDRA
paginile 38-39	CHIROPTERELE

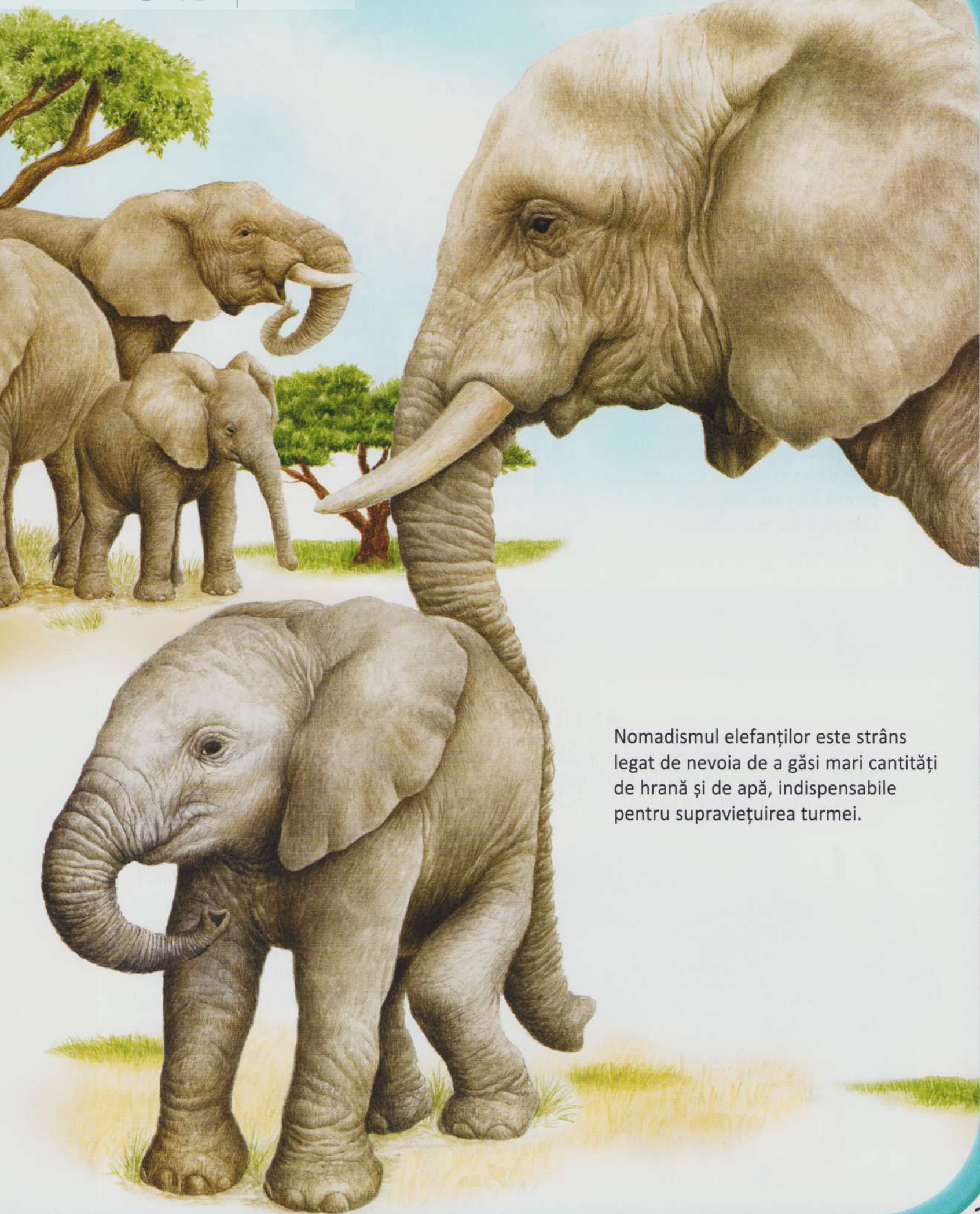
Multe animale se află într-o migrație continuă, împinse de nevoia de a căuta hrană, de a găsi un loc potrivit pentru reproducere sau de a scăpa de condițiile climatice nefavorabile. Pe parcursul acestor călătorii, unele dintre ele acoperă distanțe enorme, în vreme ce altele se limitează la trasee scurte.

Deplasările zilnice pe rază scurtă sunt făcute pentru a găsi hrană și apă, în timp ce marile migrații au loc odată cu schimbarea anotimpurilor. Pentru a realiza întregul ciclu, cele mai multe animale au nevoie de un an, dar există și animale pentru care călătoria înapoi la locul de origine durează mai mult. Deplasările pe uscat sunt foarte dificile și obositoare; așadar, nu e de mirare că recordul pentru distanțele parcurse este deținut de păsări, care pot zbura zeci de mii de kilometri.

MARI CĂLĂTORII ÎN SAVANĂ

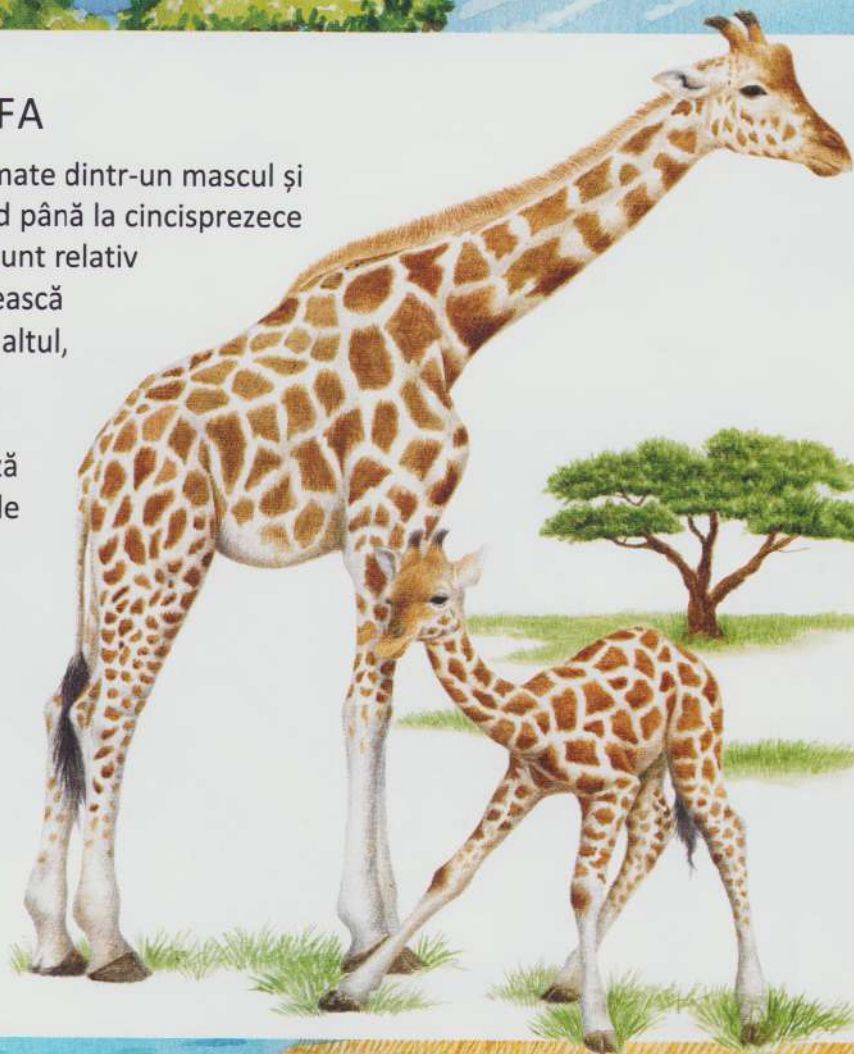
Marile erbivore africane petrec anotimpul ploios în câmpiile Serengeti, unde găsesc hrană din abundență. Odată cu sosirea primăverii, seceta le împinge să migreze spre nord-vest, în ceea ce devine o lungă călătorie care se repetă de două ori pe an, urmând același traseu. Migrațiile elefanților, pe de altă parte, urmează itinerare diverse și mult mai complexe. Se pare că pahidermele au nevoie de mai mulți ani pentru a încheia călătoria care le aduce înapoi în punctul de plecare. Pe parcursul acesteia frecventează zone împădurite în perioadele secetoase, dar se întorc în savană odată cu sosirea ploilor.

Nomadismul elefanților este strâns legat de nevoia de a găsi mari cantități de hrană și de apă, indispensabile pentru supraviețuirea turmei.

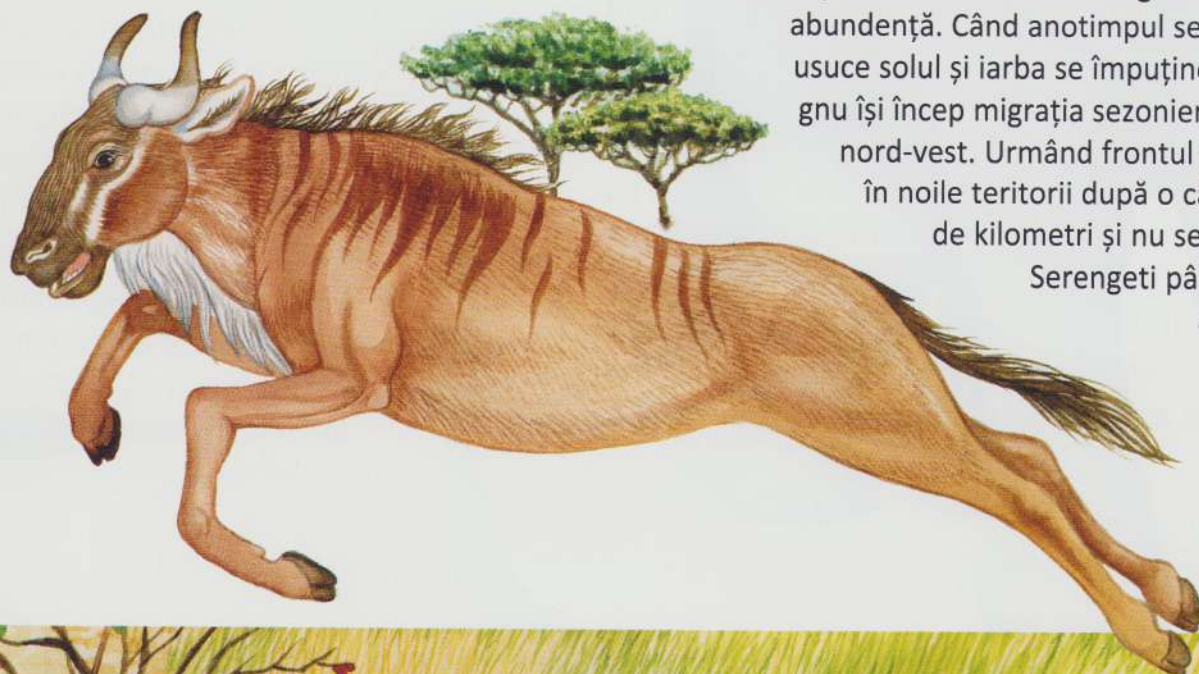
GIRAFA

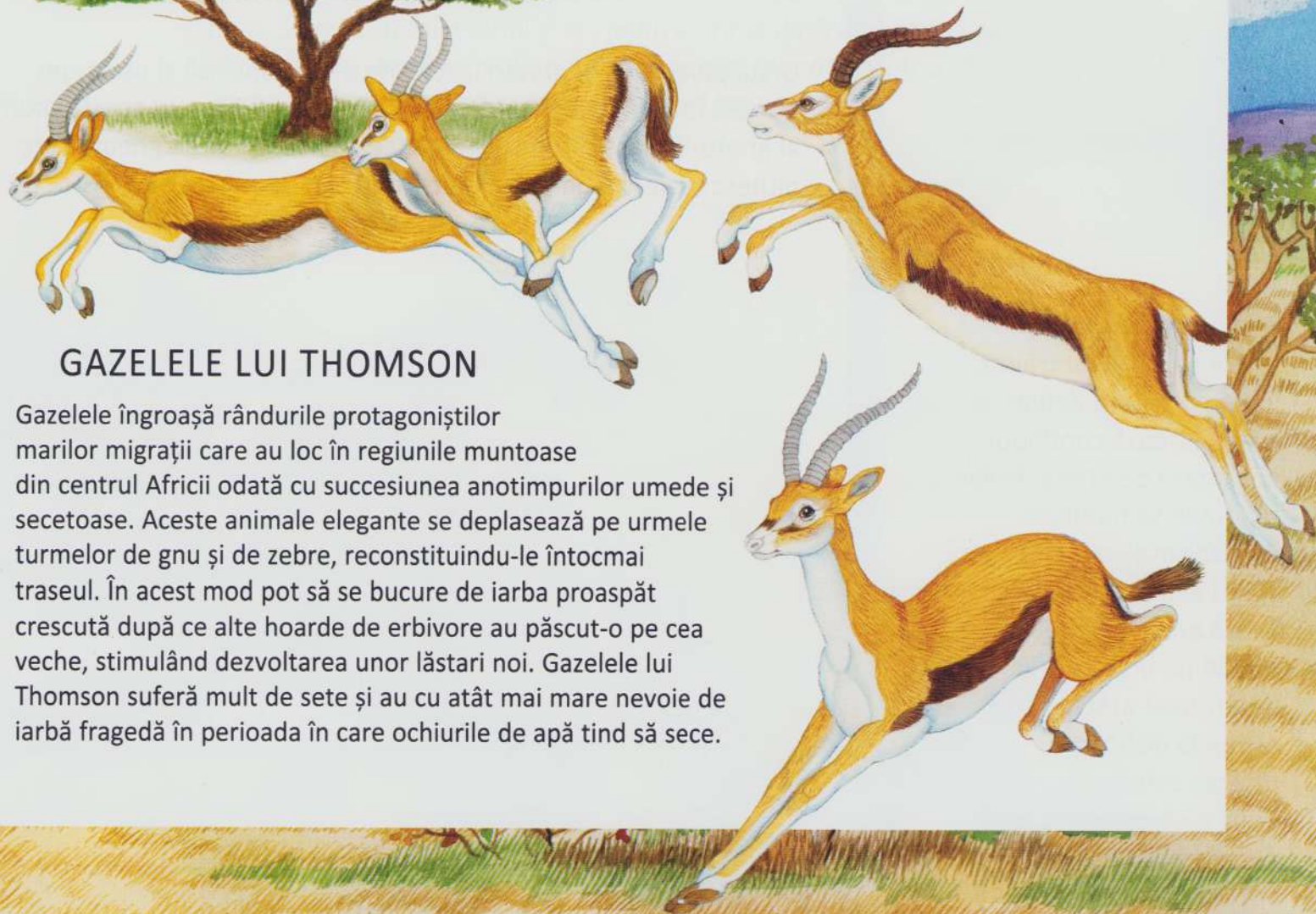
Girafele trăiesc în grupuri mici, formate dintr-un mascul și câteva femele cu puii lor, numărând până la cincisprezece indivizi. Când pasc, aceste grupuri sunt relativ independente, însă tind să se reunească atunci când se mută dintr-un loc în altul, fie pentru a căuta apă, fie pentru a întreprinde migrații periodice. Pe parcursul acestor deplasări, urmează aceleași rute ca gazelele și antilopele africane cunoscute sub denumirea de gnu, repetând traseul de două ori pe an. Când vine timpul să se pună în mișcare, sunt primele care pleacă. Cu incisivii lor puternici retează părțile superioare ale vegetației cu care se hrănesc, lăsând părțile joase și fibroase pentru a fi păscute de gnu, al căror stomac este capabil să le digere.

ANTILOPELE GNU

Antilopele gnu se numără printre marii călători ai lumii animale, străbătând câmpiile Africii de Est în turme compuse din zeci de mii de indivizi. În timpul anotimpului ploios, turmele se împrăștie de-a lungul părții orientale a văii Serengeti. În această perioadă se nasc și puii care, odată înțărcați, se vor putea hrăni cu iarba fragedă care crește din abundență. Când anotimpul secetos începe să usuce solul și iarba se împuținează, antilopele gnu își încep migrația sezonieră spre văile din nord-vest. Urmând frontul ploilor, vor sosi în noile teritorii după o călătorie de sute de kilometri și nu se vor întoarce în Serengeti până la următorul anotimp ploios.

GAZELELE LUI THOMSON

Gazelele îngroașă rândurile protagoniștilor marilor migrații care au loc în regiunile muntoase din centrul Africii odată cu succesiunea anotimpurilor umede și secetoase. Aceste animale elegante se deplasează pe urmele turmelor de gnu și de zebre, reconstituindu-le întocmai traseul. În acest mod pot să se bucure de iarba proaspăt crescută după ce alte hoarde de erbivore au păscut-o pe cea veche, stimulând dezvoltarea unor lăstari noi. Gazelele lui Thomson suferă mult de sete și au cu atât mai mare nevoie de iarbă fragedă în perioada în care ochiurile de apă tind să sece.

BIZONII

Aceste mari erbivore americane efectuează lungi migrații, urmând un traseu circular. Priile Americii centrale au o climă aspră, cu zăpezi abundente în timpul iernii, și veri calde și secetoase. În trecut, odată cu schimbarea anotimpurilor, turme alcătuite din sute de mii de indivizi își începeau marșul în direcția pășunilor, unde iarba creștea din belșug. În zilele noastre, exemplarele care trăiesc încă în libertate se deplasează în interiorul rezervațiilor naturale care le adăpostesc, realizând migrații periodice dinspre est spre vest și viceversa. Primăvara pornesc spre est, în căutare de iarbă fragedă, iar toamna, odată cu primele semne de răcire a vremii, se întorc în vest.

